

Sag C-601/20

Anmodning om præjudiciel afgørelse

Dato for indlevering:

13. november 2020

Forelæggende ret:

Tribunal d'arrondissement (Luxembourg)

Afgørelse af:

13. oktober 2020

Sagsøger:

SOVIM SA

Sagsøgt:

Luxembourg Business Registers

Kendelse på det handelsretlige område 2020TALCH02/01568 i henhold til artikel 7, stk. 3, og artikel 15, stk. 5, i loi du 13 janvier 2019 instituant un Registre des bénéficiaires effectifs (lov af 13.1.2019 om oprettelse af et register over reelle ejere (herefter »RBE«))

[Udelades]

I sagen [udelades]

m e l l e m:

aktieselskabet **SOVIM SA**, der har hjemsted og hovedsæde i L-2449 Luxembourg, [udelades]

sagsøger, [udelades]

o g:

den økonomiske interessegruppe **LUXEMBOURG BUSINESS REGISTERS**, forkortet **LBR**, der har hjemsted i L-1468 Luxembourg [udelades],

sagsøgt, [udelades]

[udelades]

har nærværende ret, efter at parterne ved disses befuldmægtigede i retsmødet den 13. oktober 2020 har fremført deres påstande [udelades],

i offentligt retsmøde af dags dato afsagt følgende [**org. s. 2**]

k e n d e l s e:

Faktiske omstændigheder

Ved skrivelse af 12. august 2019 fremsendt til Registre des bénéficiaires effectifs (register over reelle ejere, Luxembourg) (herefter »RBE«) indgav aktieselskabet SOVIM SA en anmodning om begrænsning af adgang til oplysninger om dets reelle ejer på grundlag af artikel 15 i loi du 13 janvier 2019 instituant un Registre des bénéficiaires effectifs (lov af 13.1.2019 om oprettelse af et register over reelle ejere) (herefter »loven«).

Ved rekommanderet skrivelse af 6. februar 2020 afslog forvalteren af RBE, den økonomiske interessegruppe LUXEMBOURG BUSINESS REGISTER[S] (herefter »LBR«), at imødekomme disse anmodninger.

[Udelades]

Parternes påstande og anbringender

SOVIM har principalt nedlagt påstand om, at det fastslås, at lovens artikel 12 og/eller 15 tilsidesætter retten til respekt for privatliv og familieliv, retten til databeskyttelse og/eller retten til adgang til effektive retsmidler, og at det følgelig undlades at anvende disse bestemmelser, samt at det fastslås, at de oplysninger, som SOVIM har afgivet i overensstemmelse med lovens artikel 3, ikke gøres offentligt tilgængelige i RBE.

Subsidiært har dette selskab nedlagt påstand om, at nærværende ret forelægger Den Europæiske Unions Domstol (herefter »EU-Domstolen«) [udelades] de spørgsmål, der er nødvendige.

Mere subsidiært har dette selskab nedlagt påstand om, at det konstateres, at der i den foreliggende sag er tale om en uforholdsmæssig stor risiko som omhandlet i lovens artikel 15, stk. 1, og at der derfor træffes bestemmelse om, at LBR skal begrænse adgangen til de oplysninger, der er omhandlet i lovens artikel 3, samt at det anordnes, at den retsafgørelse, der skal træffes, skal indgives til opbevaring sammen med det oplysningsmateriale, som LBR besidder vedrørende SOVIM.

SOVIM har til støtte for sin påstand gjort gældende, at man ved at indrømme offentlig adgang til den økonomiske ejers identitet og til de personoplysninger vedrørende denne, der overdrages til RBE, tilsidesætter retten til beskyttelse af dennes privatliv og familieliv som fastsat i artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, artikel 7 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og artikel 11, stk. 3, i Constitution (den luxembourgske forfatning).

Nævnte selskab har henledt opmærksomheden på, at det mål, der forfølges med direktiv 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF (herefter »direktiv 2015/849«), som ændret ved direktiv 2018/843, på grundlag af hvilket direktiv loven blev indført i luxembourgsk lovgivning, består i identifikation af de reelle ejere af selskaber, der anvendes [org. s. 3] til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, og i sikring af forretningsforbindelserne og af tilliden til markederne.

Det er imidlertid ikke godtgjort, i hvilken henseende offentlig adgang uden den mindste kontrol med adgangen til de i RBE indeholdte oplysninger gør det muligt at nå disse mål. Der er derimod tale om et alvorligt og uforholdsmæssigt stort indgreb i de reelle ejeres privatliv, som er uforeneligt med førnævnte tekster.

SOVIM er endvidere af den opfattelse, at offentlig adgang til RBE udgør en tilsidesættelse af artikel 7 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, hvilken bestemmelse har samme betydning og samme rækkevidde som Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8. Den omstændighed, at RBE gøres offentligt tilgængeligt, er ifølge dette selskab et unødigt yderligere indgreb, da det ikke gør bekæmpelsen af hvidvask mere effektiv, end det er tilfældet med en adgang, der begrænses til myndighederne.

[Udelades] [Betragtning i henhold til national forfatningsret]

SOVIM har videre anført, at offentlig adgang til de i RBE indeholdte personoplysninger udgør en tilsidesættelse af flere grundlæggende principper, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (herefter »generel forordning om databeskyttelse«).

Princippet om dataminimering som fastsat i artikel 5, stk. 1, litra c), i den generelle forordning om databeskyttelse er således blevet krænket, ikke alene med hensyn til mængden af tilgængelige oplysninger, men ligeledes med hensyn til selve den offentlige adgang til disse data, navnlig for så vidt denne adgang ikke er nødvendig for at gennemføre det mål, der forfølges vedrørende bekæmpelse af hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme.

Offentlig adgang til oplysningerne i RBE er ifølge dette selskab desuden i strid med artikel 25 i den generelle forordning om databeskyttelse, hvilken bestemmelse foreskriver, at der gennemføres passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger med henblik på gennem standardindstillinger at sikre, at kun personoplysninger, der er nødvendige til hvert specifikt formål med behandlingen, behandles.

SOVIM er dernæst af den opfattelse, at offentlig adgang til RBE udgør en tilsidesættelse af artikel 14-22 i den generelle forordning om databeskyttelse.

Det foreholdes den luxembourgske lovgiver, at denne ikke har iværksat sikkerhedsforanstaltninger for at få kendskab til identiteten af personer, der anmoder om at tilgå oplysninger i RBE, for eksempel ved at stille krav om registrering på RBE's hjemmeside for at kunne tilgå de registrerede oplysninger. SOVIM er ligeledes af den opfattelse, at den omstændighed, at der ikke kræves en legitim interesse for at kunne tilgå oplysninger i RBE, er i strid med EU-lovgivers vilje.

SOVIM har anført, at der foreligger tilsidesættelse af princippet om dataminimering som fastsat i artikel 5, stk. 1, litra c), i den generelle forordning om databeskyttelse, for så vidt som det ikke kan garanteres, at de oplysninger, der fremgår af RBE, og som kan tilgås offentligt, anvendes til udtrykkeligt angivne og legitime formål. **[Org. s. 4]**

SOVIM har yderligere støttet sig på artikel 8 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, hvilken bestemmelse ifølge nævnte selskab er blevet tilsidesat ved den frie offentlige adgang til personoplysninger vedrørende reelle ejere.

Endelig er dette selskab i tvivl om overholdelsen af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6, stk. 1, i hvilken bestemmelse der indrømmes adgang til effektive retsmidler inden en rimelig tid, idet LBR på den ene side råder over en ubegrænset frist til at træffe afgørelse med hensyn til anmodningen om begrænsning af adgang, mens en klage over LBR's afgørelse på den anden side skal indgives inden 15 dage fra forkyndelsen af afgørelsen om afslag, da klageadgangen i modsat fald udløber.

Samme rettighed er i øvrigt sikret ved artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Hvad angår realiteten er SOVIM af den opfattelse, at dette selskabs reelle ejer er udsat for en uforholdsmæssig stor, alvorlig, reel og aktuel risiko, eftersom der er risiko for bortførelse af den reelle ejer og dennes familie, som rejser til eller er bosiddende på det afrikanske kontinent, særligt Østafrika, hvor terrorgruppers bortførelse af velstående personer med det formål at opnå en løsesum er i konstant stigning.

Anmodningen om begrænsning af adgang bør derfor tages til følge.

SOVIM har i retsmødet den 13. oktober 2020 nedlagt påstand om, at nærværende ret, førend der foretages videre i sagen, forelægger EU-Domstolen en række præjudicielle spørgsmål.

[Udelades]

LBR har ikke i sin egenskab af forvalter af RBE taget stilling til sagens realitet og henholder sig til Domstolens afgørelse af de præjudicielle spørgsmål, der følger af SOVIM's påstand i denne henseende.

Bedømmelse

Lovens artikel 15, stk. 1, bestemmer: »En registreret enhed eller en reel ejer kan i konkrete tilfælde og under de i dette stykke nævnte ekstraordinære omstændigheder på grundlag af en behørigt begrundet anmodning, der indgives til registerforvaltningen, anmode om, at adgangen til de i artikel 3 omhandlede oplysninger begrænses til nationale myndigheder, kreditinstitutter, finansieringsinstitutter samt fogeder og notarer, når de udøver opgaver som offentlig myndighed, når denne adgang vil udsætte den reelle ejer for uforholdsmæssig stor risiko, risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering, eller når den reelle ejer er mindreårig eller på anden måde juridisk umyndig.«

Denne bestemmelse foranlediger LBR og, såfremt en afgørelse om afslag påklages, den dommer, der er formand for chambre commerciale (den handelsretlige afdeling) ved tribunal d'arrondissement (kredsdomstol), til i hvert enkelt tilfælde at undersøge, om der foreligger ekstraordinære omstændigheder, der begrundet en begrænsning af adgangen til RBE, idet der herefter tages højde for subjektive forhold. [Org. s. 5]

Det skal anføres, at tribunal d'arrondissement (kredsdomstol) [udelades] ifølge kendelse af 24. januar 2020 [udelades] tidligere har forelagt flere præjudicielle spørgsmål i forbindelse med en sag, der var indbragt på grundlag af de samme påstande, og som vedrørte fortolkningen af begreberne »ekstraordinære omstændigheder«, »risiko« og »uforholdsmæssig« i sammenhæng med loven, med følgende ordlyd:

[Udelades]

[Udelades] [org. s. 6] [udelades]

[Udelades]

[Udelades] [org. s. 7] [udelades]

[Ordlyden af de præjudicielle spørgsmål, der blev forelagt Domstolen i sag C-37/20]

De præjudicielle spørgsmål, som SOVIM har krævet forelagt i nærværende sag, rejser endvidere yderligere problemstillinger.

Ifølge ordlyden af lovens artikel 3: »Følgende oplysninger om de reelle ejere af registrerede enheder skal indføres og opbevares i *Registre des bénéficiaires effectifs* [(register over reelle ejere, Luxembourg)]:

1) navn

2) fornavn(e)

3) statsborgerskab(er)

4) fødselsdato

5) fødselsmåned

6) fødselsår

7) fødselssted

8) bopælsland

9) nøjagtig privatadresse eller nøjagtig erhvervsadresse med angivelse af:

a) for adresser i *Storhertugdømmet Luxembourg*: den sædvanlige bopæl i henhold til det nationale register over fysiske personer eller, for erhvervsadresser, lokalitet, gade, ejendomsnummer i henhold til det nationale register over lokaliteter og gader som fastsat i artikel 2, litra g), i den ændrede *loi du 25 juillet 2002 portant réorganisation de l'administration du cadastre et de la topographie* [(lov af 25.7.2002 om omorganisering af matrikel- og topografiforvaltningen, Luxembourg)], samt postnummer

b) for adresser i udlandet: lokalitet, gade og ejendomsnummer i udlandet, postnummer og land

10) for personer, der er registreret i det nationale register over fysiske personer: identifikationsnummer i henhold til den ændrede *loi du 19 juin 2013 relative à l'identification des personnes physiques* [(lov af 19.6.2013 om identifikation af fysiske personer)]

11) for ikkebosiddende personer, der ikke er registreret i det nationale register over fysiske personer: et udenlandsk identifikationsnummer

12) arten af den reelle ejers rettigheder

13) omfanget af den reelle ejers rettigheder.«

I henhold til lovens artikel 11 skal alle de ovenanførte oplysninger kunne tilgås af de nationale myndigheder i forbindelse med, at disse udøver deres opgaver, hvorimod i henhold [org. s. 8] til artikel 12 de oplysninger, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, nr. 1-8 samt 12 og 13, skal kunne tilgås af enhver.

Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 om retten til respekt for privatliv og familieliv bestemmer følgende:

»1. Enhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin korrespondance.

2. Ingen offentlig myndighed må gøre indgreb i udøvelsen af denne ret, medmindre det sker i overensstemmelse med loven og er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed, den offentlige tryghed eller landets økonomiske velfærd, for at forebygge uro eller forbrydelse, for at beskytte sundheden eller sædeligheden eller for at beskytte andres rettigheder og friheder.«

Derudover bestemmer artikel 7 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), at *»[e]nhver har ret til respekt for sit privatliv og familieliv, sit hjem og sin kommunikation«*.

Af chartrets artikel 52 fremgår følgende:

»1. Enhver begrænsning i udøvelsen af de rettigheder og friheder, der anerkendes ved dette charter, skal være fastlagt i lovgivningen og skal respektere disse rettigheders og friheders væsentligste indhold. Under iagttagelse af proportionalitetsprincippet kan der kun indføres begrænsninger, såfremt disse er nødvendige og faktisk svarer til mål af almen interesse, der er anerkendt af Unionen, eller et behov for beskyttelse af andres rettigheder og friheder.

2. De rettigheder, der anerkendes i dette charter, og for hvilke der er fastlagt bestemmelser i traktaterne, udøves på de betingelser og med de begrænsninger, der er fastlagt deri.

3. I det omfang dette charter indeholder rettigheder svarende til dem, der er sikret ved den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, har de samme betydning og omfang som i konventionen. Denne bestemmelse er ikke til hinder for, at EU-retten kan yde en mere omfattende beskyttelse.«

Spørgsmålet melder sig herefter, om offentlighedens adgang til visse af de oplysninger, der fremgår af RBE, er forenelig med de ovenfor omhandlede bestemmelser, og særligt med chartret, således at der er anledning til at forelægge EU-Domstolen en række præjudicielle spørgsmål, hvis indhold fremstilles nærmere i domskonklusionen til nærværende kendelse.

Artikel 5 i den generelle forordning om databeskyttelse, hvilken omhandler principperne for behandling af personoplysninger, er affattet som følger:

»1. Personoplysninger skal:

- a) *behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede [org. s. 9] (»lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed«)*
- b) *indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål og må ikke viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål; viderebehandling til arkivformål i samfundets interesse, til videnskabelige eller historiske forskningsformål eller til statistiske formål i overensstemmelse med artikel 89, stk. 1, skal ikke anses for at være uforenelig med de oprindelige formål (»formålsbegrænsning«)*
- c) *være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles (»dataminimering«)*
- d) *være korrekte og om nødvendigt ajourførte; der skal tages ethvert rimeligt skridt for at sikre, at personoplysninger, der er urigtige i forhold til de formål, hvortil de behandles, straks slettes eller berigtiges (»rigtighed«)*
- e) *opbevares på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt til de formål, hvortil de pågældende personoplysninger behandles; personoplysninger kan opbevares i længere tidsrum, hvis personoplysningerne alene behandles til arkivformål i samfundets interesse, til videnskabelige eller historiske forskningsformål eller til statistiske formål i overensstemmelse med artikel 89, stk. 1, under forudsætning af, at der implementeres passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger, som denne forordning kræver for at sikre den registreredes rettigheder og frihedsrettigheder (»opbevaringsbegrænsning«)*
- f) *behandles på en måde, der sikrer tilstrækkelig sikkerhed for de pågældende personoplysninger, herunder beskyttelse mod uautoriseret eller ulovlig behandling og mod hændeligt tab, tilintetgørelse eller beskadigelse, under anvendelse af passende tekniske eller organisatoriske foranstaltninger (»integritet og fortrolighed«).*

2. *Den dataansvarlige er ansvarlig for og skal kunne påvise, at stk. 1 overholdes (»ansvarlighed«).*

En fortolkning af denne retsakt rejser med rette spørgsmålet om, hvorvidt offentlig adgang til oplysningerne i RBE gør det muligt at sikre, at disse bestemmelser overholdes.

Der er som følge heraf anledning til at forelægge EU-Domstolen en række præjudicielle spørgsmål, hvis indhold fremstilles nærmere i domskonklusionen til nærværende kendelse. **[Org. s. 10]**

SOVIM er endvidere i tvivl om, hvorvidt lovens artikel 15 er forenelig med kravet om at sikre effektive retsmidler, for så vidt som den fastsatte frist på 15 dage er yderst kort og derved tilsidesætter Menneskerettighedskonventionens artikel 6.

I lovens artikel 15 fastsættes følgende: »(2) *Fra modtagelsen af anmodningen til forkyndelsen af afgørelsen og, i tilfælde af afslag på anmodningen, for en yderligere periode på 15 dage begrænser forvalteren midlertidigt adgangen til de i artikel 3 omhandlede oplysninger til kun at omfatte de nationale myndigheder. Såfremt der indgives klage over en afgørelse om afslag, opretholdes begrænsningen af adgangen til oplysningerne, indtil afgørelsen om afslag ikke længere kan påklages. [...]*

(4) *Forvalteren offentliggør en meddelelse i Registre des bénéficiaires effectifs [register over reelle ejere, Luxembourg] med oplysning om begrænsningen af adgangen til oplysningerne og datoen for den tilhørende afgørelse.*

(5) *Enhver, der ønsker at anfægte en afgørelse, som forvalteren har truffet i medfør af stk. 2 og 3, kan i henhold til bestemmelserne i artikel 7, stk. 3, indgive en klage over denne afgørelse inden en frist på 15 dage regnet fra offentliggørelsen af den i stk. 4 omhandlede meddelelse.«*

Heraf følger, at fristen for indgivelse af klage begynder at løbe fra tidspunktet for meddelelsens offentliggørelse og ikke fra tidspunktet for afgørelsens forkyndelse for den økonomiske ejer.

Det er desuden ikke godtgjort, i hvilken henseende klagefristen på 15 dage, som er gældende på mange andre måder, skal betragtes som utilstrækkelig i lyset af Den Europæiske Menneskerettighedskonventionens artikel 6.

Det er således ufornuddent at forelægge EU-Domstolen et præjudicielt spørgsmål i den anledning.

På grundlag af disse præmisser

[udelades] **udsætter** tribunal d'arrondissement de [...] Luxembourg (kredsdomstolen i Luxembourg, Luxembourg), der træffer afgørelse kontradiktorisk, sagen og forelægger Den Europæiske Unions Domstol følgende spørgsmål:

[udelades]

»Spørgsmål 1

Er artikel 1, nr. 15), litra c), i direktiv (EU) 2018/843, om ændring af artikel 30, stk. 5, første afsnit, i direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF samt Kommissionens direktiv 2006/70/EF, for så vidt som denne bestemmelse pålægger medlemsstaterne at gøre [org. s. 11] oplysningerne om reelt ejerskab tilgængelige i alle tilfælde for ethvert medlem af offentligheden, uden at der begrundes en legitim interesse, gyldig

a. i lyset af retten til respekt for privatliv og familieliv som sikret ved artikel 7 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (»**chartret**«) fortolket i overensstemmelse med Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8, henset til de formål, der fremgår af bl.a. 30. og 31. betragtning til direktiv 2018/843, og som særligt vedrører bekæmpelsen af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, og

b. i lyset af retten til beskyttelse af personoplysninger som sikret ved chartrets artikel 8, idet den bl.a. har til formål at sikre, at personoplysninger behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede, og at der er formålsbegrænsning for indsamling og behandling af data samt dataminimering?

Spørgsmål 2

1. Skal artikel 1, nr. 15), litra g), i direktiv 2018/843 fortolkes således, at de ekstraordinære omstændigheder, hvortil denne bestemmelse henviser, og hvorunder medlemsstaterne kan indrømme en undtagelse til en sådan adgang til alle eller dele af oplysningerne om det reelle ejerskab, hvor offentlighedens adgang ville udsætte den reelle ejer for uforholdsmæssig stor risiko, risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning eller andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering, alene kan forefindes, hvis der fremlægges bevis for en uforholdsmæssig stor risiko for svig, bortførelse, pengeafpresning, andre former for afpresning, chikane, vold eller intimidering, som er ekstraordinær, faktisk overhængende for den konkrete person, der er den reelle ejer, samt alvorlig, reel og aktuel?

2. Såfremt dette spørgsmål besvares bekræftende, er artikel 1, nr. 15), litra g), i direktiv 2018/843, fortolket således, da gyldig, i lyset af retten til respekt for privatliv og familieliv som sikret ved chartrets artikel 7 og af retten til beskyttelse af personoplysninger som sikret ved chartrets artikel 8?

Spørgsmål 3

1. Skal artikel 5, stk. 1, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (herefter »generel forordning

om databeskyttelse«), hvilken bestemmelse foreskriver, at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede, fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at

a. personoplysninger vedrørende en reel ejer, hvilke oplysninger er indført i et register over reelle ejere, som er oprettet i overensstemmelse med artikel 30 i direktiv 2015/849, som ændret ved artikel 1, nr. 15), i direktiv 2018/843, er tilgængelige for offentligheden uden kontrol og uden begrundelse fra enhver person fra offentligheden, og uden at den registrerede (den reelle ejer) kan få kendskab til, hvem der har tilgået hans eller hendes personoplysninger, og heller ikke er til hinder for, at **[org. s. 12]**

b. [d]en dataansvarlige for et sådant register over reelle ejere giver et ubegrænset og ubestemmeligt antal personer adgang til personoplysninger vedrørende reelle ejere?

2. Skal artikel 5, stk. 1, litra b), i den generelle forordning om databeskyttelse, hvilken bestemmelse foreskriver formålsbegrænsning, fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at personoplysninger vedrørende en reel ejer, hvilke oplysninger er indført i et register over reelle ejere, som er oprettet i overensstemmelse med artikel 30 i direktiv 2015/849, som ændret ved artikel 1, nr. 15), i direktiv 2018/843, er tilgængelige for offentligheden, uden at den dataansvarlige for disse oplysninger kan garantere, at nævnte oplysninger udelukkende anvendes til det formål, hvortil de er indsamlet, nærmere bestemt til bekæmpelse af hvidvask af penge og finansiering af terrorisme, et formål, for hvis overholdelse offentligheden ikke er det ansvarlige organ?

3. Skal artikel 5, stk. 1, litra c), i den generelle forordning om databeskyttelse, hvilken bestemmelse foreskriver dataminimering, fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at offentligheden gennem et register over reelle ejere, som er oprettet i overensstemmelse med artikel 30 i direktiv 2015/849, som ændret ved artikel 1, nr. 15), i direktiv 2018/843, ud over den reelle ejers navn, fødselsmåned- og dato, statsborgerskab og bopælsland, samt arten og omfanget af den reelle ejers rettigheder, ligeledes får adgang til vedkommendes fødselsdato og fødselssted?

4. Er artikel 5, stk. 1, litra f), i den generelle forordning om databeskyttelse, hvilken bestemmelse foreskriver, at databehandling skal foregå på en måde, der sikrer tilstrækkelig sikkerhed for de pågældende personoplysninger, herunder beskyttelse mod uautoriseret eller ulovlig behandling, idet disse oplysningers integritet og fortrolighed derved sikres, til hinder for en ubegrænset og betingelsesløs adgang, uden forpligtelse til fortrolighed, til personoplysninger vedrørende reelle ejere, hvilke oplysninger er tilgængelige i et register over reelle ejere, som er oprettet i overensstemmelse med artikel 30 i direktiv 2015/849, som ændret ved artikel 1, nr. 15), i direktiv 2018/84[3]?

5. Skal artikel 25, stk. 2, i den generelle forordning om databeskyttelse, hvilken bestemmelse sikrer databeskyttelse gennem standardindstillinger, og i medfør af

hvilken det navnlig sikres, at personoplysninger ikke uden den pågældende fysiske persons indgriben stilles til rådighed for et ubegrænset antal fysiske personer, fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at

a. et register over reelle ejere, som er oprettet i overensstemmelse med artikel 30 i direktiv 2015/849, som ændret ved artikel 1, nr. 15), i direktiv 2018/843, ikke kræver, at personer fra offentligheden, der tilgår personoplysninger vedrørende en reel ejer, skal registrere sig på nævnte registers hjemmeside, eller er til hinder for, at

b. der ikke gives nogen oplysning til den pågældende reelle ejer om søgning på denne reelle ejers personoplysninger, der er indført i et sådant register, eller er til hinder for, at

c. der ikke gælder nogen begrænsning for omfanget og tilgængeligheden af de pågældende personoplysninger med hensyn til formålet for behandlingen heraf?
[Org. s. 13]

6. Skal artikel 44-50 i den generelle forordning om databeskyttelse, hvilke bestemmelser underlægger overførsel af personoplysninger til et tredjeland strenge betingelser, fortolkes således, at de ikke er til hinder for, at sådanne oplysninger om en reel ejer, hvilke oplysninger er indført i et register over reelle ejere, som er oprettet i overensstemmelse med artikel 30 i direktiv 2015/849, som ændret ved artikel 1, nr. 15), i direktiv 2018/84[3], er tilgængelige i alle tilfælde for ethvert medlem af offentligheden, uden at der begrundes en legitim interesse, og uden begrænsninger med hensyn til denne offentligheds lokalisering?«

[Udelades]